

ἡ κόρη τὸ ὄνομά του, οὔτε τὴν κατοικίαν του, οὔτε ἂν ἦτο ξανθὸ ἢ μελαγχροινόν, τὸ πριγγηπόπουλον τῶν ὄνειρων τῆς παιδίσκης, ἄτινα μετ' ὀλίγον ἔβρισαν ὄνειρα καὶ τῆς νεάνιδος, ἀλλ' ἤξευρε ὅτι εὐρίσκατο κάπου ἐν τῇ εὐρείᾳ πλάσει, — ἴσως πλησιέστατα, — καὶ ἀνέμενε νὰ συναντήσῃ τὸ πριγγηπόπουλον διὰ νὰ εἴπῃ: « Ἰδοὺ το, τὸ ἀνεγνώρισα, καὶ τὸ ἀγαπῶ! »

Ἴσως μεθ' ὅλα ταῦτα δὲν ἤθελε τὸ συναντήσῃ ποτέ. Ὁ βίος δὲν εἶνε ἡ πατρίς τῶν παραμυθιῶν. Ἡ Δινόρα τὸ ἤξευρε καλὰ, ἀλλ' ἐπέμενε. « Ἄ! ἂν τὸ πριγγηπόπουλον δὲν ἐνεφανίζετο πρὸ αὐτῆς θὰ παρηγορεῖτο ἀγαπῶσα τὸ πριγγηπόπουλο — τῶν μύθων τοῦ ἄλλοτε, τῶν μύθων τοὺς ὁποίους ἡ Βικτορίνα καὶ ὁ πατήρ τῇ διηγούντο ἀλληλοδιαδόχως, καὶ παρέμενε πιστὴ εἰς τὸ βασιλόπουλον τῆς ὠραίας χώρας μετὰ τὸ ἐλεφάντινον βουνὸν καὶ τὰ κυανὰ πτηνὸν καὶ τοὺς ἐρωτικούς ἵππους.

Ἦρσκειν εἰς τὴν Δινόραν νὰ βαυκαλάται ὑπὸ τῆς γλυκείας ἐκείνης ἡδονῆς τοῦ ἀδυνάτου, τοῦ ἀνευρέτου, τοῦ μύθου καὶ τοῦ ὄνειρου. Τὸ πριγγηπόπουλό της μποροῦσε νὰ μὴ εἶνε καὶ πριγγηπόπουλο, ἤρκει νὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν τοῦ ἀγαπᾶσθαι.

Καὶ ἡ Δινόρα τὸ ἀνέμενε μειδιῶσα, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ — ἐσυγύριζε τὸν λαίμοδετὴν τοῦ πατέρα, καὶ διευθέτα τὸ περιλαίμιόν του, λέγουσα: — Μὰ γίνε λιγάκι κοκκέτα, σὲ θέλω ἔμορφο, ἔμορφο, ἔμορφο. . .

— Σὰν τὸ πριγγηπόπουλο; ἔλεγεν ὁ ἀγαθὸς Φερῶ, καὶ ἐχαμογελοῦσε διὰ τὰ ὄνειρα τῆς κόρης του.

Καὶ μίαν ἡμέραν, — ἦτο πλέον γυνὴ τὸ παιδίον, — ἐπέστρεψεν εἰς τὸ σπῆτι τεταραγμένη, βεμβάζουσα τὸν εὐεῖδῆ καὶ περικομψὸν νεανίαν, τὸν ὑπερήφανον, τὸν θελκτικόν, τὸν ὁποῖον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν συνήντα παρὰ τῷ Βερινιὸν καὶ ἠσθάνετο ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν παρειῶν της τὸ βλέμμα τοῦ εὐσταθῶς προσηλούμενον, ἱκετεῦον ἐν ταῦτῳ καὶ ἐπιβλητικόν.

Κατ' ἀρχὰς δὲν εἶχε ζητήσει νὰ μάθῃ τὸ ὄνομά του· ἀλλ' ἐκάστη συνάντησις ἐπὶ μᾶλλον ἐνετύπου ἐκείνον ἐν τῇ μνήμῃ της· καὶ ὅταν ἤκουσε νὰ τὸν ὀνομάσουν «πρίγγιψ Σαρτεραί», ἤρχισε νὰ γελᾷ, ὕστερον ὑπωχρίασεν, ἐλαφρὰ φρικίαισι διετρεξεν ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος της, καὶ παραδόξως συγκεινιμένη, καταληρθεῖσα ὑπὸ δεισιδαίμονος δειλίας ἐπανῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ὡς νὰ προσεβλήθῃ ὑπὸ καταλήψεως, ἐσυλλάβιζε τὸ ὄνομα: πρίγγιψ Σαρτεραί.

Πρίγγιψ! τίς οἶδε, μήπως ἦτο τὸ πριγγηπόπουλο;

Ἡ Δινόρα τὸν ἐπανεῖδεν οὕτω πλειστάκις ἐν τῷ ἀλλοκότῳ κύκλῳ ἐν ᾧ, καθὼς πάντες οἱ μίαις ἡμέρας ἰσχυροὶ, οἱ ἐκ τύχης ἐκατομμυριοῦχοι, οἱ διευθυνταὶ διαβατικῶν ἐφημερίδων, ὁ Βερινιὸν, ἰδρυτὴς τῆς ἐταιρίας τῶν μεταλλείων τῆς Σιέρρα Φουέντας, προσεκάλει καὶ ἐδέχετο σχεδὸν ὅλο τὸ Παρίσι. Ὁ πρίγγιψ Σαντεναί, καλοκατωμένος νεανίας τοῦ κόσμου καὶ τοῦ συρμοῦ, μοναδικὸς κομψευόμενος, συμμετεῖχεν ἐκουσίως τῶν ὁμηγύρων ἐκείνων. Δὲν εἶχε προλήψεις, τὸν ἔθελγαν οἱ καλλιτέχναι, καὶ οἱ τραπεζίται ἠδύναντο νὰ τοῦ εἶνε χρήσιμοι. Ἐπέρα τὸν καιρὸν του εἰς τοῦ Βερινιὸν ἐπίσης καλῶς, καθὼς καὶ εἰς τὴν Αὐλὴν, καὶ ἡ ἐκαλεῖτο ἡ γυνὴ δεσποινὴς Φερῶ, ἡ Λευκὴ Τριπιὴ, εὐχαρίστως συνδιελέγετο μετὰ τῆς μίαις ὡς καὶ μετὰ τῆς ἄλλης. Δὲν ἀπηρέσκατο μάλιστα ἐνίοτε εἰς τὰς λεπτὰς συνδιαλέξεις.

Ἐξεκουράζετο μάλιστα ἀπὸ τὰ παρασκήνια τῶν μικρῶν θεάτρων καὶ τὰ θεωρεῖα τοῦ Μελοδράματος. Εἰς ἡλικίαν εἴκοσι τριῶν ἐτῶν εἶχεν ἤδη κατακτήσει κορίττικα φημισμένα καὶ καθὼς πρέπει γυναικάς.

Ὁ Βερινιὸν θὰ εἶχεν ὀπισθοβουλίαν τινὰ προσκαλῶν τὸν πρίγγιψ εἰς τὰς ἐσπερίδας του! Ὁ πρίγγιψ ἦτο πλούσιος ἐφαίνετο κάποτε εἰς τὸ χρηματιστήριον ἠδύναντο νὰ ὀνειρευθῇ χρηματιστικὰς τινὰς ἐπιχειρήσεις. « Πρίγγιψ Βωμάρτελ Δὲ Σαντεναί! » Ἐν ἔξοχον ὄνομα τυπούμενον ἐπὶ μίαις ἀγγελίας! Τὸν ἐπεριποιεῖτο, τὸν πρίγγιψ. Ἐσύχναζεν ἐκεῖ, καθὼς ἐσύχναζε παντοῦ, συγκομίζει τὸν βίον του, ἀναπαυόμενος παρὰ τῷ τραπέζιτῃ, καὶ ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τοὺς κύκλους του.

Ὅτι ἐπόθει περισσότερον παρὰ τῷ Βερινιὸν ἦτον ἡ ὠραία ἐκείνη, ὀλίγον ἀγρία, παράδοξος, ἀνήσυχος καὶ χαρίεσσα κόρη, ἥτις ἐσύχναζεν ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀπλοῦκου κεκυφτός καὶ σκεοῦ γέροντος μετὰ τὴν μίζοπόλιον γενειάδα. Χαριτωμένη, ἡ Δινόρα Φερῶ.

— Εἶνε τύπος, αὐτὴ ἡ μικροῦλα! ἔλεγεν ὁ πρίγγιψ ὅταν ὠμίλει περὶ αὐτῆς.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΙΛΣΝΕΡ ΜΠΙΡΑ,

ἡ ἀθάνατος αὐτοκράτειρα ὄλων τῶν μπιρῶν, εὐρίσκεται μόνον εἰς τοῦ **Χαράμη τ' ἀνάκτορα**, τοῦ Ζαγκούραγλου τὴν αἴθουσαν, τὸ νέον παρὰ τῷ Μπερνευδάκη Ζυθοπωλεῖον καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Σταδίου Λουκούλλειον τοῦ κ. **Περικλέους Κωνσταντινοπούλου**, μόνου ἀντιπροσώπου τοῦ ἀνακτος ἀνδρῶν τε θεῶν τε Πίλσνερ. Ἐκ τοῦ τελευταίου μόνον εἰς φιάλας. Εἰς τοὺς ἄλλους ἐκ βαρελίων κατὰ ποτήρια.

ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΤΗΣ ΒΟΗΜΙΑΣ

κανάτια — νεωπᾶτη δροσισταῖα ἐφεύρεσις — μεταβάλλοντα τὸ νερὸ τοῦ ὑδραγωγείου εἰς νερὸ ψυχρὸ τῆς Καισαριανῆς, ζητήσατέ τα εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού, ἀρ. 72, **ὕλο-πωλεῖον**

ΛΑΜΠΡΟΥ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑ ΦΘΗΝΟ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ.

Ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῶν *Ἀδελφῶν Περρῆ*, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκτυποῦνται

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

ἄτινα, μετὰ τοῦ χάρτου αὐτοῦ εἰς **ἐκατὸν** ἀντίτυπα τιμῶνται **φρ. δύο.**

Φιλοκάλως τυπωμένα ὡςο παίρνει.

ΕΙΣ ΤΟ ΟΗΩΡΩΗΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ ΚΑΙ Σας

(Ἐξωθεν τῆς πύλης τῆς ἀγορᾶς)

πωλεῖται ἀντὶ πέντε δρ. τὴν ὁκτὴν ἢ ὠραιότερη τοῦ Βοσπόρου

ΦΡΑΟΥΛΑ

Ἐπὶ τῆς Ἑρμαῖκῆς ὁδοῦ

ΝΕΟΝ ΚΟΛΟΣΣΑΙΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ

τὸ καινουργέστερον μαρμαρόκτιστον μεγαλοπρεπές ὡς ἀληθές
Παρισινὸν Ξενοδοχεῖον, ἀνωθεν τῶν γιγάντων ἐμπορικῶν Μαυ-
ρουδῆ καὶ Πατσιφᾶ,

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ ὑΠΟ

ΔΗΜΗΤΡ. ΣΥΝΕΤΟΥ ΚΑΙ ΑΘ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

- Κατακαίνουργα ἐπιπλωμένο.
- Ἡ καλλαισθησία εἰς τὴν ἐντέλειαν.
- Ἡ τάξις εἰς τὸ ἰδανικόν της.
- Ἡ καθαριότης λάμπουσα.
- Ἡ θεὰ ὄχι ἄλλη.
- Ἡ ὁδὸς κεντρικωτάτη.
- Ἡ ὑπηρεσία ἐντελής.

ΚΑΙ ΑΙ ΤΙΜΑΙ: - ΖΑΧΑΡΕΝΙΑΙ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συστηθέντος ἐπὶ τοῦ κτήματος τοῦ κ. Δ. Ι. Σούτζου εἰς
θέσιν Γλυκόβρουσιν παρὰ τῆ πόλει Ἀθηνῶν νέου

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΥ

γνωστοποιεῖται ὅτι οἱ βουλόμενοι νὰ ἔχωσι καθ' ἑκάστην πρωίαν

ΑΓΝΟΝ ΓΑΛΑ ΑΓΕΛΛΑΔΙΝΟΝ

ἐντὸς δοχείων διὰ σφραγίδος ἠσφαλισμένων δύνανται ἀπὸ
τῆς σήμερον νὰ ἐγγραφῶσιν εἴτε ἐν τῷ γραφείῳ τῶν Ἀδελ-
φῶν Οἰκονόμου, ὁδῷ Σταδίου, εἴτε ἐν τῷ καταστήματι Κόλα,
οἰκίᾳ Β. Μελά, σημειοῦντες εὐκρινῶς τὴν ποσότητα γάλακτος
ἣν ἐπιθυμοῦσι καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν ὅπως μὴ προέλθῃ
σύγχυσις εἰς τὴν διανομὴν.

Ἡ μεταφορὰ καὶ παράδοσις τοῦ γάλακτος εἰς τὰς οἰκίας
τῶν ἐγγραφησομένων γενήσεται καθ' ἑκάστην πρωίαν περὶ
ὥραν ἕξ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 23 Μαΐου.

ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

ὀρίζεται τῆς ἡμισείας ὀκάδος ἐν δοχείῳ εἰς λεπτὰ 33, τῆς
μιάς ὀκάδος εἰς δραχμὴν 1 καὶ τοῦ δοχείου τῶν δύο ὀκά-
δων εἰς δραχμὰς 2.

(Ἡ διεύθυνσις τοῦ Γαλακτοκομεῖου «Γλυκόβρουσις»)

ΑΠΩΛΕΣΘΗ προχθὲς ἀπὸ τοῦ ζαχαροπλαστείου
Παυλίδου μέχρι τῆς πλατείας τοῦ
Συντάγματος, διὰ τῆς ὁδοῦ Καλαμιώτου, **ὠρόλογον**
μετ' ἀγορᾶς ἀλυσίδας. Ὁ εὐρὸν ἅς τὸ φέρῃ εἰς τὸ γρα-
φεῖόν μας καὶ ἀμειψθήσεται.

ΠΑΝΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Δευτέρα	8 μ. μ.	Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Πύλον, Μάραθον, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Μεσολόγγιον, Πάτρας καὶ Κόρινθον.
Τρίτη	8 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, ἔνθα συναγᾶται μετὰ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα.
Τρίτη	8 μ. μ.	Διὰ Σύρον.
Πέμπτη	7 μ. μ.	Διὰ Χαλκίδα, Στυλῖδα καὶ Βόλον.
	8 »	» Σύρον
Σάββατον	8 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Κέρκυραν κατευθεῖαν (ἔνθα συναγᾶται μετὰ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα) καὶ διὰ Ζάκυνθον, Κατάκωλον, Κυπαρισσίαν κτλ. διὰ συναντήσεως εἰς Πάτρας τὴν αὐτὴν ἑσπέραν.
Σάββατον	7 π. μ.	Διὰ Χαλκίδα, Στυλῖδα καὶ Βόλον.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αἱ τιμαὶ μεθ' ὅλας τὰς γενόμεναις ἐφέτος σπουδαίαις τελειοποιήσεσι ἔμειναν αὐταί, οἷα καὶ πέρουσι, τούτεστιν

Εἰσιτήρια λουτρῶν	λεπτὰ	40
» ἐνδυμάτων (ποδῆρις ἐσθῆς, χειρῶμακτρον).....		20
» ψυχολουσεῶν	δραχ.	1-10

Τὰ μικρότερα τῶν 8 ἐτῶν παῖδια πληρόνουσι τὸ ἥμισυ, τούτεστι λεπτὰ 20 δι' ἑκάστον λουτρῶν, αἱ δὲ Κυρίαί, ἐπειδὴ τὰ δομᾶτια αὐτῶν θέλουσιν εἶναι ἐστρωμένα διὰ τάπητος πάντοτε καθαροῦ καὶ στεγνοῦ, πληρόνουσι δι' ἑκάστον λουτρῶν λεπτὰ 5 ἐπὶ πλέον.
Τὰ λουτρὰ εἶναι ἀνοικτὰ ἀπὸ τῆς 5 π. μ. μέχρι τῆς 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 4 μ. μ. μέχρι τῆς 9 μ. μ.